

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

N. Π.		(ἔχει ἡμέρας 28. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τοὺς ἰχθῦς.)
13	1 Δευτ.	Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ μνήμη Τρύφωνος μάρτυρος.
14	2 Τρίτ.	† Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν σωτήριον ἐνανθρώπησιν καὶ ἐκ τῆς ἀγίας ἀειπαρθένου γέννησιν αὐτοῦ προσήχθη ἐν τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρὰ τε τῆς παν-ἀγνοῦ αὐτοῦ μητρὸς καὶ τοῦ δικαίου Ἰωσήφ κατὰ τὸν νόμον τὸν Μωσαϊκόν, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἔσται ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ Ἱερῷ ὁδηγηθεὶς πρεσβύτης Συμεῶν, ὃς ἦν κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ καὶ εἶπε. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα κτλ.
15	3 Τετ.	Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς Προφήτιδος.
16	4 Πέμ.	Τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου. Ὁ ἐξ Ἀλεξανδρείας καταγόμενος Ἰσίδωρος ἦν υἱὸς γονέων εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν, συγγενῆς Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς Ἀλεξανδρείας Ἐκκλησίας ἐπισκόπων καὶ μαθητῆς τοῦ Χρυσοστόμου. Καταλιπὼν δὲ πλοῦτον καὶ βίον εὐδαίμονα μετέβη εἰς τὸ Πηλούσιον ὄρος καὶ ὑπῆλθε τὸν μοναστικὸν βίον. Κατὰ Νικηφόρον Κάλлистον ὁ Ἰσίδωρος ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, μάλιστα δὲ ἐπιστολὰς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα, χάριτος παντοίας μεστὰς, δι' ὧν πᾶσαν τὴν Γραφὴν σαφηνίζει καὶ σύμπαν ἡὗος παιδεύει. ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 449.
17	5 Παρ.	Ἀγάθης Μάρτυρος.
18	6 Σάβ.	Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης καὶ Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ μὲν Βουκόλος ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Σμύρνης παρὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. — Ὁ δὲ περιώνυμος Φώτιος, ὁ πρῶτος ἐλεγκτὴς τῶν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας καινοτόμων δογμάτων, ὁ τῆς θείας τε καὶ θύραθεν σοφίας εἰδήμων, ἦν υἱὸς γονέων ἐπιφανῶν καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Πατριάρχου Ταρασίου. Ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἅκων τῇ 25 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 858· ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Βασιλείου τοῦ Μακεδόνης ἐν ἔτει 867· ἀνεκλήθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τὸ δεύτερον ἐν ἔτει 877· ἐξωρίσθη αὖθις ὑπὸ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ ἐν ἔτει 886 καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῷ 891 ἔτει.
19	7 Κυρ.	† Τῆς Τυροφάγου. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκων καὶ Λουκά τοῦ ὁσίου, τοῦ ἐν τῷ Στείριῳ τῆς Ἑλλάδος.
20	8 Δευτ.	Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου.
21	9 Τρίτ.	Νικηφόρου Μάρτυρος.
22	10 Τετ.	Χαραλάμπους Ἱερομάρτυρος.
23	11 Πέμ.	Βλασίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.
24	12 Παρ.	Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. Ὁ Μελέτιος κατήγετο ἐκ τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ Μελιτηνῆς· ὑπῆρξε πρότερον ἐπίσκοπος Σεβαστείας, περὶ δὲ τὸ ἔτος 360 ἀνήχθη ἐπὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἐπαρουσίασεν ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτη-

Ν. Π.

			θείσῃ Β' οἰκουμένης Συνόδῳ τῷ 381 ἔτει, ὅτε καὶ ἐν γύρῳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.
25	13	Σάβ.	Μαρτινιανοῦ τοῦ ὁσίου. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
26	14	Κυρ.	† Α' τῶν νηστειῶν. Αὐξεντίου τοῦ ὁσίου. Ἡ πρώτη Κυριακὴ τῶν νηστειῶν ὀνομάζεται τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν ἐν ἔτει 842 ἡ βασιλὶς Θεοδώρα καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ λιτανεύσαντες ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας εἰκόνας ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις, ὅθεν ἀφείλον αὐτάς πρὸ πολλῶν ἐτῶν οἱ κακόδοξοι Εἰκονομάχοι.
27	15	Δευτ.	Ὀνησίμου τοῦ Ἀποστόλου.
28	16	Τρίτ.	Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Μάρτιος.

1	17	Τετ.	Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
2	18	Πέμ.	Λέοντος Πάπα Ῥώμης.
3	19	Παρ.	Ἀρχίππου τοῦ Ἀποστόλου.
4	20	Σάβ.	Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
5	21	Κυρ.	† Β' τῶν νηστειῶν. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, καὶ Εὐσταθίου Ἀντιοχείας. Οὗτος ὁ ἅγιος Εὐστάθιος, τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς τῶν Ἀντιοχείων Ἐκκλησίας, ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας καταγόμενος, ὑπῆρξε πρῶτον ἐπίσκοπος τῆς ἐν Συρίᾳ Βερροίας, ἐν ἔτει δὲ 325 προεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον ὑπὸ τῆς Α' οἰκουμένης Συνόδου, ἐν ᾗ παρουσιάσας προσεφώνησεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον λόγον πανηγυρικόν. Οἱ Ἀρειανοὶ ἐσυκοφάντησαν αὐτὸν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὅς ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ἐνθα καὶ ἐτελεύτησεν περὶ τὸ 360 ἔτος.
6	22	Δευτ.	Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίοις Μαρτύρων.
7	23	Τρίτ.	Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης. Ὁ θαυμάσιος καὶ ἀποστολικὸς οὗτος τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ γνώριμος πολλῶν ἄλλων ἰδόντων τὸν Χριστόν, διδάσκαλος δὲ τοῦ Εἰρηναίου. Ὅτε ἐκινήθη ὁ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμὸς ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, προσήχθη ἐνώπιον τοῦ Ἀνθύπατου τῆς Σμύρνης καὶ ὁ Πολύκαρπος, ὅς παραινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστόν εἶπεν. Ὁ γδοήκοντα καὶ ἑξ ἑτη ἔχω δουλεύων αὐτῷ, καὶ οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν σῶσαντά με; Ὁργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις ὁ Ἀνθύπατος, ἐκέλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησε θάνατον μαρτυρικόν ἐν ἔτει 166.
8	24	Τετ.	Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
9	25	Πέμ.	Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ Ταρασίος, τὸ μέγα τῆς ὀρθοδοξίας ἀγλάνισμα, ἦν υἱὸς γονέων ἐπιφανῶν· ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἔτει 784. τῇ συνεργείᾳ αὐτοῦ συνεκροτήθη ἐν ἔτει 787 ἡ περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων Ζ' οἰκουμένη Συνόδος· καλῶς δὲ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη 22 καὶ μῆνας δύο, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 806 ἔτει.
10	26	Παρ.	Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.
11	27	Σάβ.	Προκοπίου Δεκαπολίτου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
12	28	Κυρ.	Γ' τῶν νηστειῶν. Βασιλείου τοῦ Ὁσίου καὶ Ὁμολογητοῦ. Νέα σελήνη τὴν 7 (19) Φεβρ. εἰς τὰς 3 ὥρας 24 λ. μ. μ. Σελήνης πρῶτον τέταρ. τὴν 15 (27) Φεβρ. εἰς τὰς 0 ὥρας 13 λ. μ. μ. Πανσέληνος τὴν 23 Φεβρ. (7 Μαρ) εἰς τὰς 5 ὥρας 14 λ. π. μ.